

4301 2. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 4302

den Henseende ikke er enig med Mindretallets Ordfører, idet den erede Ordfører for Mindretallet dog erkjendte, at dette Forslag i alt Fald havde — jeg husker ikke nøie, hvilke Udtryk han brugte — en mere acceptabel Form, og jeg kan heller ikke se Andet end, at dette er Tilfældet. Smidertid skal jeg indrømme den høitærede Conseilspræsident, at den Bet., som vi have foreslaaet at gaa, først vilde blive klar og tydelig, og — om jeg saa maa sige — uomtvistelig, naar vi havde haft Regjeringen med os. Jeg skal fuldkommen indrømme, at i det Dieblit, vi havde haft Regjeringens Medvirkning i denne Sag, vilde der fra ingen Side — forekommer det mig — med Rette kunne have været indvendt Noget derimod. Jeg skal udtale som min Overbevisning, at, dersom vi havde haft Regjeringens Medvirkning, saa vilde det ogsaa have været muligt at sætte Sagen igjennem; thi imellem det Forslag, som foreligger iaar, og det Forslag, som forelaa ijsor, er Forskjellen stor nok til at gjøre det muligt ogsaa at sætte det igjennem paa andet Sted. Dette udtaler jeg som min Overbevisning; den høitærede Conseilspræsident kan maaste have en anden Overbevisning, men jeg fastholder som min Tro, at dette havde ladet sig gjøre. Naar den høitærede Conseilspræsident udtalte, at han ansaa det for at være denne Regjeringens Opgave at staae disse Lønningstillæg, det være sig paa hvilken som helst Maade, saa skal jeg ikke udtale mig om, hvad der er den nuværende Regjeringens Opgave; men dersom det altsaa skulde være dens Opgave at fremtvinge en Afgjørelse imod dette Things udtalte Ønske, saa kan jeg kun beklage dette, idet jeg skal tilføie, at det Maal, som Regjeringen ønsker at naae, og som ogsaa vi kunde anse det for ønskeligt, at vi naaede, kunde have været naaet ved en ganske anden Dptræden fra Regjeringens Side. — Den høitærede Conseilspræsident udtalte sig imod de Bemærkninger, som vi have gjort i Betænkningen, og mente, at det derved var Flertallets Tanke at gjøre Ytringer i Betænkningen til Lov, ja, han udtalte endog, at han mente, at vi vare paa Vej til at ville give Love imod Regjeringens Villie (Ufbrydelse.) Dette Udtryk brugte den høitærede Conseilspræsident; det vil Tidenden vise. Dersom vi havde antydet noget som helst Saadant, saa havde denne Ytring været paa sin Plads, men noget Saadant er ikke blevet udtalt. Det er jo en Selvfølge, at ingen Lov kan gives, medmindre Regjeringen dertil giver sit Samtykke. Naar dette er Tilfældet, saa fremkommer der en Lov, som da hviler paa sine

Forudsætninger, og jeg kan ikke Andet end fastholde, at Forudsætningerne saavel for en Bevilling, hvortil Initiativet er taget fra Regjeringens Side, som for en Bevilling, hvortil Initiativet er taget fra denne Forsamlings Side, ligge henholdsvis i Anmærkningerne og i Betænkningen til Lovforslaget. I det Dieblit altsaa begge Sider ere blevne enige om at give enhver af disse sin Tilslutning, saa staa Betænkningerne og Anmærkningerne overfor hinanden med samme Ret. Den høitærede Conseilspræsident sagde endelig, at man maatte opfatte Bevillingen som en Bevilling af en Sum, der stilledes til Regjeringens Raadighed. Jeg tror egentlig ikke, at dette var den høitagtede Conseilspræsidents alvorlige Mening. Der kan jo være Grader i Tillidsforholdet imellem en Regjering og en Representation, men et saadant Minimum af Tillid mangle i alt Fald ikke jeg til Regjeringen, at jeg skulde tro, at den skulde være istand til at benytte en Bevilling, som var givet i eet Diemed, i et andet Diemed. Dette skal jeg hævde, og jeg nærer i dette Dieblit ikke nogen som helst Betænkelse ved at give den høitagtede Conseilspræsident disse Bevillinger under de Forudsætninger, som foreligger. Jeg tvivler intet Dieblit om, at den høitærede Conseilspræsident ikke vil benytte disse Bevillinger uden efter bedste Skjøn og i Overensstemmelse med de Regler, som findes i Betænkningen. Den høitærede Conseilspræsident sagde endelig, at der endog kunde blive Tale om, at Domstolene skulde kunne gribe ind i Spørgsmaalet om Anvendelsen af disse Lønningstillæg, hvilket altsaa ikke kunde ske, medmindre Domstolene vilde give sig til at prøve de Regler, som indeholdes i Betænkningen. Jeg tror nu ikke, at dette er muligt; men dersom det var tænkeligt, at Domstolene overhovedet vilde give sig til at dømme paa Grundlag af disse Udtalelser i Betænkningen, saa skal jeg kun erindre den høitærede Conseilspræsident om, at selve Reglerne i Betænkningen indeholde den Bestemmelse, at de ikke kunne gjøres til Gjenstand for Domstolenes Prøvelse. Det forekommer mig at være klart, at, saafremt der ikke kan dømmes efter Reglerne i Betænkningen, saa er der ikke Tale om Domstolene; men dersom disse Regler kunne anvendes, saa træder jo den Bestemmelse i Kraft, som alligevel udelukker en saadan Mulighed. At der kan tvivles om enkelte Bestemmelseres rette Anvendelse, har jeg ikke noget Dieblit været i Tvivl om; men den høitærede Conseilspræsident maa jo vide, at selv den mindste Henvendelse fra hans Side om enten at faae for-